Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 112. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 17-го ЧЕРВНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, JUNE 17, 1982 No. 112. VOL. LXXXIX.

У ВАШІНҐТОНІ ПЕРЕВЕДУТЬ АКЦІЮ В ОБОРОНІ ПРАВ ЛЮДИНИ

Вашінґтон (С.Сеник). — Заходами Ад Гок Комітету для Балтицьких країн та України, який був створений американськими законодавцями, і Філядельфійського Комітету Оборони Національних і Людських Прав України відбудеться у Вашінґтоні від понеділка, 21-го червня, до п'ятниці 25-го червня ц.р. Тиждень присвячений українським національним і людським правам

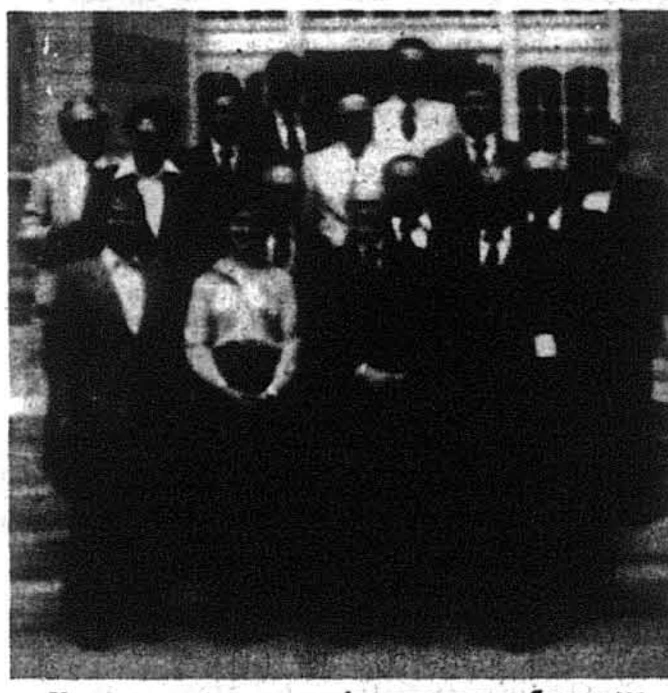
Під час цього тижня будуть переведені різні акції в Конґресі ЗСА, як додаткові точки порядку дня, в рамках якого законодавці будуть мати змогу говорити одну хвилину про їхнього адаптованого політв'язня. Як відомо Філядельфійський Комітет переводив і далі переводить акції адоптування українських політв'язнів американськими законодавцями.

Крім того, під час цілого тижня буде показуватися виставка самвидаву в ротонді будинку Кеннон. Відкриття виставки відбудеться в понеділок, 21-го червня, о год. 3-ій по полудні. Виставка є випозичена у видавництві „Сучасність", Українському Музею, видавництві „Смолоскип", у Надії Світличної („Вісник") і у д-ра Ніни Строкатої-Караванської.

Кульмінаційною точкою буде прийняття для законодавців і гостей, що відбудеться у четвер, 24-го червня, в год. 5:30 вечора в будинку ім. Райбирна, в кімнаті ч. 2168.

За ближчими інформаціями слід звертатися до Християни Шуст на число телефону (215) 947-2795.

ВІДБУЛАСЯ ЧЕРҐОВА ЗУСТРІЧ КАРПАТО-РУСИНІВ І УКРАЇНЦІВ

Учасники нарад перед університетським будинком.

Клівленд, Огайо. — У суботу, 12-го червня ц.р., в 1-ій год. по полудні тут в університеті Джан Керрол відбулося третє зчерги засідання представників української і карпато-русинської громад, господарем якого був д-р Михайло Пап.

У засіданні від української групи взяли участь такі особи: д-р Любомир Винар зі стейтового університету в Кенті, Огайо; Мстислав Дольницький, редактор „Америки"; д-р М. Пап, директор Інституту советських студій при згаданому університеті; інж. Іван Хамуляк, секретар Товариства Українських Інженерів Америки; д-р М. Дейчаківський — від Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Огайо; д-р Осип Мартинюк зі стейтового університету в Кенті; український діяч і правник д-р Володимир Базарко; д-р Роман Палазій; Василь Івановчик від Карпатського Союзу та д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника Українського Народного Союзу. Карпато-русинську громаду заступали — проф. Павло Маґочий, голова Карпаторуського Дослідчого Центру; Джеймс Сендерак від карпато-руського народного ансамблю; Джері Джумба від карпато-русинської дієцезії у Пармі; правник С. Бринський — від греко-католицького руського союзу

(Продовження на ст. 3)

Зростає зацікавлення конференцією літератури

Урбана, Ілл. — Організаційно-програмова комісія Конференції „Українська література у XX столітті" під проводом професора Юрія С.Н.Луцького (Торонтонський університет), Богдана Рубчака (Иллинойський університет в Чикаґо) і Дмитра М. Штогрина (Иллинойський університет в Урбана) повідомляє про широке зацікавлення нарадами Конференції не тільки серед професорів високих шкіл, але й серед дослідників літератури й мистців пера.

З цього приводу наради Конференції поширені на п'ять днів, від 24-го до 28-го червня ц.р. У Конференції візьме участь 35 доповідачів — професорів високих шкіл ЗСА, Канади і Австралії та понад 25 зголошених осіб, більшість з останніх — викладачі університетів і середніх шкіл українознавства, які цікавляться у своїх дослідах питанням української літератури. У програмі передбачено 22 доповіді в англійській та 11 доповідей в українській мовах. Крім сімох пленарних сесій, присвячених окремим доповідям, відбудуться два панелі на теми: „Розвиток бібліографії української літератури в Україні й на чужині" і „Можливості студій української літератури в діяспорі". Третього дня Конференції після нарад відбудеться спільна вечеря, під час якої промовлятиме проф. Юрій Шевельов, як головний промовець цієї імпрези. Іншими імпрезами поза доповідями будуть: Літературний вечір Богдана Бойчука, на якому виступить з читанням своїх творів сам поет, монтаж звукових стрічок і діяпозитивів Юрія Миськова.

Наради Конференції відбуватимуться в рамках Літньої дослідної лябораторії Сходу Европи під спонзорством Іллинойського університету в Урбана-Шампейн, Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку, Української Щадничо-Позичкової Спілки „Певність" в Чикаґо та Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Чикаґо.

З ВДЯЧНІСТЮ І ПРИВІТОМ!

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу з вдячністю складає вислови свого найбільшого подиву і шани всім членам прерізних комісій Конвенційного Комітету і іншим союзовцям за їхній неоціненний вклад праці в те, щоб 30-та Конвенція УНСоюзу, яка відбулася в Рочестері, Н.Й., минулого місяця, від 24-го до 29-го травня, була якнайуспішніша і лишила по собі незабутній і гарний спогад.

Головний Екзекутивний Комітет особливо вдячний таким комісіям і окремим особам:

Конвенційному Комітетові в Рочестері, Н.Й., на чолі з невтомним Володимиром Гавриляком, який наполегливо і без спочинку працював понад шість місяців, підготовляючи Конвенцію;

Передконвенційному Концертовому комітетові і всім учасникам концерту, Бенкетовому Комітетові Конвенції та іншим групам, комітетам і окремим людям, які дбали про інші імпрези, щоб делеґатам Конвенції уприємнити їхнє в Рочестері перебування. Делеґати Конвенції оцінили їхні старання і працю;

Статутовій комісії під головуванням Юрія Оришкевича, яка виконала бездоганно свої передконвенційні і конвенційні зобов'язання і працю. Всі запропоновані зміни Статуту були належно ухвалені делеґатами, що свідчить про високий професіоналізм членів цієї комісії;

Верифікаційній комісії, на чолі з Юрієм Бернардом Корчинським, яка заслуговує на ґратуляції від нас усіх за передконвенційну підготову та проведення всіх верифікаційних процедур на самій Конвенції, що включало перевірку уповноважень делеґатів, їхньої вмілої реєстрації і точне і вчасне обраховування голосів під час самих виборів Президії Конвенції і комісій виборчої та просьб і скарг;

Подяка належиться також Виборчій комісії, з Миколою Бобечком як її головою, яка взірцево здійснила покладене на неї завдання, вчасно без зволікань і в досконалий спосіб, на превелике задоволення делеґатів;

Комісії просьб і скарг, на чолі з Тарасом Максимовичем, яка завершила покладену на неї працю — добре розподіляючи кількість датків протягом року;

Фінансовій комісії, що її очолював Іван Скіра, за зразкове і успішне ведення ділянки її праці — розподілу фондів, встановлення платень для членів Екзекутиви і вирішення грошових нагород для секретарів;

Комісії секретарських справ, під головством Романа Припхана, яка розуміла потреби і проблеми відділових секретарів і подбала про позитивне полагодження їх;

Пресовій комісії, під головуванням головного редактора Зенона Снилика, за її працю інформування загалу про перебіг Конвенції, за укладення тексту привітальних телеграм від Конвенції для Патріярха Йосифа і Митрополита Мстислава, первоієрархів двох Українських Церков, і приготування телеграфних депеш про Конвенцію до преси ЗСА і Канади;

Президії Конвенції під головством Леоніда Філя, Нестора Олесницького і Володимира Бойда-Борискевича — заступників предсідника, та Марії Савчак і Меланії Меланович за дбайливе секретарювання під час Конвенції. Президія Конвенції виявила високий професіоналізм точним дотримуванням усіх приписів і правил Статуту та Правильника відбування Конвенції УНСоюзу, доказуючи цим добру обізнаність зі справами Батька Союзу — його Основною Грамотою і Статутом УНСоюзу. Цим вони здобули собі загальну пошану і дяку від всіх учасників Конвенції. Дух братерства і справжньої доброзичливости, що панував на 30-ій Конвенції, великою мірою був заслугою вмілости Президії;

І нарешті Головна Екзекутива дякує всім, названим вгорі комісіям і комітетам та їхнім головам, секретарям і членам, і всім делеґатам, які допомагали у переведенні Конвенції, що і вчинило її дуже успішною і пам'ятною.

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

Джерзі Сити, Н.Дж., 18-го червня 1982 року

Поліція в Польщі вживала газ і воду проти демонстрантів

Варшава, Польща. — Спеціяльні відділи поліції, а в деяких випадках також військовики, вживали сльозоточивого газу і водяні гармати проти демонстрантів в кінці минулого тижня у численних містах Польщі, зокрема у Вроцлаві, Новій Гуті, Ґданьску, багатьох місцевостях Шлеську та інших.

Метою демонстрацій, у яких згідно з інформаціями закордонних кореспондентів брало участь рекордове число населення, було відзначення все ще триваючого воєнного стану і протест проти існуючого терору військової хунти, головою якої як відомо, є перший секретар Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, прем'єр-міністер і міністер оборони Войцех Ярузельскі.

Стало також відомо, що Військова рада національного спасіння відновила знову деякі існуючі раніше обмеження, зокрема у Вроцлаві, де демонстрація перетворилась була у антикомуністичний виступ народних мас і де зудари з поліцією були зокрема сильними. Приблизно 250 осіб були заарештовані у Вроцлаві, 12 осіб зазнали поранень, в тому числі шість поліціянтів. Демонстранти атакували урядові будинки, обкидали камінням військових сторожів, підпалили декілька автомобілів тощо. Така ж баталія з поліцією відбулася у Новій Гуті, де дійшло було навіть до атаки демонстрантів на поліційну станицю. Також в Кракові взяло участь 10,000 осіб у масовій демонстрації, яка проходила, у відміну до інших місцевостей, спокійно, без жадних зударів з поліцією.

Вміжчасі стало відомо, що до Польщі прибув з Ватикану архиєпископ Люїджі Поґґі, спеціяльний висланник Папи Іван Павла II, для розмов з офіційними церковними і цивільними чинниками у справі приїзду Папи до Польщі в серпні ц.р. Папа бажає взяти участь в урочистостях 700-річчя перенесення чудотворної ікони Матері Божої до Ченстохови.

СССР НЕ РОЗПІЧНЕ НУКЛЕАРНОЇ ВІЙНИ

А. ҐРОМИКО ВИСТУПИВ З „ПРИРЕЧЕННЯМ" В ОН

Ню Йорк, Н.Й. — У вівторок, 15-го червня, тут, в Об'єднаних Націях, представник Советського Союзу Андрей Ґромико склав драматичне „приречення", що його уряд ніколи перший не застосує нуклеарної зброї в евентуальній майбутній сутичці поміж СССР і противником.

Ця обіцянка — це послання від самого Леоніда Брежнєва, яке він передав А. Ґромикові для виголошення в ОН перед Генеральною Асамблеєю для роззброєння, що розпочалася тут у понеділок, 14-го червня. „Приречення", сказано в заяві Брежнєва, вступає в силу негайно після виголошення його на форумі Асамблеї.

Напіввиповнена заля Асамблеї зустріла 75-хвилинну промову А.Ґромика чемними оплесками, але в кулуарах ОН різні дипломати висловлювалися про це потягнення СССР, як про спритний хід, який може поставити Америку в оборонну позицію.

Тим часом Білий Дім зареаґував на цю заяву заувагою, що перевага совєтів у звичайній конвенційній зброї супроти Заходу така значна, що СССР може сміло робити такі обіцянки, без того, щоб себе піддати під небезпеку прогри в майбутньому змагу зі Заходом.

МОСКВА „ЗАГРОЖЕНА" ВІЙНОЮ У ЛИВАНІ

Москва. — Уряд Советського Союзу вважав за відповідне перестерегти Ізраїль, що його військові дії у Ливані проти Палестинської Визвольної Організації, загрожують советським інтересам на Близькому Сході і зажадав, щоб Ізраїль вивів з тієї країни усі свої військові частини.

„Близький Схід, — говориться в офіційному повідомленні советського пресового агентства ТАСС, — у деяких, зокрема південних частинах СССР стикається із советським кордоном і війна в Ливані дуже шкодить інтересам СССР".

Ізраїльську військову акцію, звернену в першу чергу проти військових частин Ясіра Арафата, Москва називає „кримінальним актом народовбивства" і кремлівські лідери, виконуючи мабуть прохання речників ПВО, настоюють на закінченні „цієї агресії". В опублікованому комунікаті є також виразні нотки погроз, — кажуть політичні спостерігачі, — наприклад твердження, що „СССР може активно виступити проти агресії, якщо вважатиме, що його інтереси загрожені". Советський комунікат звернений також проти З'єднаних Стейтів Америки, які на думку советських стратегів, „спільно з ізраїльтянами опрацьовували стратегію інвазії на Ливан".

Ізраїльський уряд прем'єр-міністра Менахема Беґіна оголосив, що його армія оточила з усіх сторін Бейрут і закрила всі шляхи відвороту для 5,000-ої армії Арафата. В Бейруті, за інформаціями ізраїльської розвідки, знаходиться також сам Арафат і штаб його співробітників. Генеральний штаб ізраїльської армії дав наказ своїм армійським частинам за всяку ціну знищити головний осередок ПВО і розбити та розпорошити військові з'єднання цієї організації.

Лідер опозиції в ізраїльському парляменті (кнесеті) Шімон Перез заявив кореспондентам, що він має запевнення від Беґіна, що із-

(Закінчення на стор. 3)

В Америці

МОГУТНІ РОБІТНИЧІ СПІЛКИ ДОВШИЙ ЧАС старалися, щоб обмежити грошові контрибуції на виборчу кампанію кандидатам на різні виборчі пости в юніях з неюнійних джерел — організацій, груп і приватних жертводавців. І нарешті юнії цього добилися: Верховний Суд ЗСА в понеділок, 14-го червня, дозволив юніям заперечувати проти датків на вибори з-поза юнії. Судді переголосували це правило у відношенні 5:4, і за цим близьким вислідом голосування пильнувало все юнійне робітництво, особливо ж З'єднані сталевари Америки, які найбільше боролися за цей закон на протязі останніх чотирьох років.

МИРНИЙ ПРОТИНУКЛЕАРНИЙ ПРОТЕСТ, ЩО зібрав до Ню Йорку з усього світу пацифістів і противників нуклеарної війни, як також протиамерикансько настроєних своїх і чужих (бо говорено було тут в першу чергу уявний насправді американський „мілітаризм", а не советський дійсний), кульмінувався великим вічем у Центральному парку, в суботу, 12-го червня. Потім продовжувався цей „небурхливий протест" під різними амбасадами в Ню Йорку цілі два наступні дні, в яких заарештовано було і коротко притримано 1,600 протестуючих, що не хотіли вступатися з дороги, хоч поліція цього від них вимагала. Їх покличе суд на переслухання за непослух.

ЩОБ ПРИСПІШИТИ ЇЗДУ АВТОБУСІВ У НЮ ЙОРКУ і вивести їх з постійних „вузлів" у густому міському вуличному рухові, в місті вже незабаром введеться на десяти маґістралях Мангеттену „червоні зони" виключно для автобусів, як це вже введено на Медісон авеню. В той спосіб збільшено швидкість їзди автобусів на 68 відсотків. Перша така „червона зона" розпічне діяти у вівторок, 22-го червня, на Третій авеню, на пробізі від 36-ої до 58-ої вулиць. У цих відтинках дороги в позначеній червоним правій доріжці не вільно ставати автам, бо їх чекатиме кара у висоті 100 долярів, і не вільно буде по ній їхати, хіба що тим автомобілям, які повертають направо з авеню у вулицю.

НЕДОЛІКИ В ПРАЦІ АМЕРИКАНСЬКОЇ військової розвідки нарешті помалу усуваються завдяки старанням у цій ділянці Адміністрації Роналда Реґена. Це стосується всіх трьох ділянок розвідки: збирання інформацій, аналізи їх і розповсюдження інформацій серед тих, хто має про них знати, — каже Департамент оборони. Для цього ведуться особливі зміни і поправки серйозних попередніх помилок. Багато з цих нових інструкцій включено в плян, що зветься „Напрямні оборони" на наступні п'ять років. Плян підписав секретар оборони Каспар Вайнберґер, який сказав, що зростаючий ряд загроз в світі з боку СССР і його підголосків, розгул тероризму і зростаюча нестабільність у країнах третього світу, що число їх збільшується, — все це разом вимагає великої відповідальности від розвідки.

ВІЙНА ЗА ФАЛЬКЛЯНДСЬКІ ОСТРОВИ ЗАКІНЧИЛАСЬ

16,000 АРҐЕНТИНЦІВ ПОПАЛИ В ПОЛОН

Лондон, Велика Британія. — Прем'єр-міністер Великої Британії Марґарет Тачер заявила після капітуляції арґентинської військової залоги в місті Стенлі на Фальклyндських островах, що війська Великої Британії захопили в полон під час фальклянде ької акції 16,000 арґентинських вояків і старшин, більшість з яких піддалися після короткотриваючих, але тяжких боїв. На думку М.Тачер війна формально закінчилась і тому уряд Британії хотів би якнайскорше передати Арґентині її полонених вояків, затримуючи в полоні тільки командирів і старшин, аж до часу поки арґентинський уряд президента Леопольдо Ґальтієрі не визнає перемоги Великої Британії і капітуляції Арґентини.

В Буенос Айресі тисячі демонстрантів зібралися під палатою президента Л. Ґальтієрі, вимагаючи уступлення військової хунти за те, що вона дозволила арґентинському командуванню на островах піддатися британцям, вивісивши перед тим на всіх урядових будинках і військових фортецях білі прапори капітуляції. Виступаючи на програмі крайової телевізійної програми арґентинський президент категорично відмовився від формального визнання капітуляції заявляючи, що хоч тимчасово замовкла зброя на островах арґентинці ніколи не виречуться претенсій на острови, які, на його думку, належать до Арґентини. При тому він назвав Велику Британію „імперіялістичним ведмедем". Він заповів, що Фальклянде ькі острови „скоріше чи пізніше належатимуть Арґентині" і за це право арґентинці змагатимуться в майбутньому.

В Лондоні прем'єр М.Тачер підкреслила у парляменті, що Велика Британія не має заміру ділитися владою на Фальклянде ьких островах, повідомляючи рівночасно про висилку на острови губернатора, який очолюватиме там цивільну владу. Рівночасно Тачер звернулася до арґентинської хунти, щоб вона якнайскорше зайняла становище до тимчасового домовлення про капітуляцію і вислала своїх представників на переговори у справі передання полонених Арґентині. Відповідаючи на запитання кореспонентів, прем'єр М.Тачер заявила, що вона не думає, що до тої справи слід втягати Об'єднані Нації, бо британські вояки поклали свої голови у бою на Фальклянде ьких островах за „британський спосіб життя", а в ніякому разі за двоподіл влади на островах.

У світі

ІНДІЙСЬКІ МАРКСИСТИ, ЯКІ НЕДАВНО перебрали владу у провінції західнього Бенґалю, стосують жорстокий терор советського зразку проти своїх політичних противників. Пресові агентства інформують, що марксисти замордували минулого тижня 11 членів урядової так званої Конґресової партії, до якої також належить теперішній прем'єр-міністер Індіра Ґанді. Індійські газети повідомили, що терором проти інакомислячих переважно займаються члени Комуністичної партії Індії. .

КОРЕЙСЬКИЙ СУД РОЗГЛЯДАТИМЕ СПРАВУ 16-ох злочинців, які намагалися спалити американський культурний центр в Пусані, Південна Корея. Крім підпалення центру, підсудні займалися іншими злочинами і підтримували ті політичні угрупування, які стараються силою змінити політичний устрій в країні і повалити теперішній уряд. Якщо прокуратура докаже вину 16-ом підсудним, їх чекає кара смерти. Один із підсудних, Кім Гуан, вже признався, що його ціллю було повалення уряду і встановлення демократичних свобід у Південній Кореї.

ОПОЗИЦІЙНИЙ ДО АЯТОЛЛИ ХОМЕЙНІ РУХ, централя якого знаходиться поза кордонами Ірану, заповів, що він готовий вислати до Ливану для боротьби з „ізраїльськими наїзниками" 100,000 добровольців. При тому речники цього руху звернулися із закликом до Хомейні, щоб він звільнив 40,000 його членів і симпатиків та дозволив їм взяти участь у протиізраїльській акції в Ливані. Ця пропозиція є можливою до здійснення тільки тоді, коли теперішній уряд Ірану погодиться на припинення терору супроти опозиції і заключить з нею тимчасове перемир'я..

ЛАТВІЙСЬКИЙ ЕМІҐРАНТ ЗАЯВИВ У Стокгольмі, Швеція, що Советський Союз розпочав інтенсивну розбудову балтицької фльоти і прибережних портів. Дотеперішню військову пристань в місцевості Ліепая, Латвія, у тричі поширюють, сказав кореспондентам найновіший втікач з тієї республіки, Атіс Леінс. Його свідчення, які викликають зацікалення також інших країн, появилися у журналі шведського Інституту для закордонних справ. Леінс твердить, що у зв'язку з цими будовами совєти наказали зліквідувати, або перенести в інше місце багато риболовних портів. Покликаючись на добре поінформовані советські джерела, втікач каже, що Советський Союз вдержує в прибалтицьких республіках свої нуклеарні ракети середнього засягу.

ЕДЕН ПАСТОРА, КОЛИШНІЙ ЛІДЕР Нікараґуанських революціонерів, а тепер еміґрант в одній з латиноамериканських країн, взяв участь в міжнародній конференції соціялістичних партій, яка якраз тепер відбувається у столиці Західньої Німеччини Бонні. Він, виступаючи у дискусії, закликав соціялістичні партії і уряди европейських країн не давати політичної, моральної і матеріяльної допомоги теперішньому урядові в Нікараґуа, який не має нічого спільного з демократією і повністю залежний від кубинського диктатора Фіделя Кастра і Москви. Свого часу Пастора належав до передової трійки сандиністів і очолював цей рух до 1979 року. Пастора особисто розмовляв також з Віллі Брандтом, теперішнім головою міжнародного соціялістичного руху і колишнім канцлером західньонімецького уряду.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II ВІДБУВ У ВІВТОРОК, 15-го червня 12-годинну візиту до Швайцарії, де він виступив перед представниками міжнародної робітничої профспілки, яка відбуває у Женеві свою річну конференцію. У нарадах беруть участь представники із 148 країн світу. Крім того Папа відвідав головну квартиру Червоного Хреста, установи, яка опікується також тисячами ув'язнених польських патріотів, що їх ізолював уряд прем'єр-міністра Войцеха Ярузельского після проголошення воєнного стану у Польщі ще 13-го грудня 1981 року. На зустріч з Папою прибули вірні не тільки із Швайцарії, але також із сусідніх країн, зокрема з Австрії, Німеччини Італії, Франції та інших.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Статті й дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Заслужений відпочинок

Коли у минулу п'ятницю президент Реґен і його дружина Ненсі вернулися з 10-тиденної подорожі по Европі, то Президент мав оправдане право сказати, що „добре бути вдома". І в українському народі існує вислів: „Всюди гарно, але вдома найкраще". У цьому випадку можна було ще подивляти фізичну тугість 71-літнього 40-го з черги президента Америки, який вернувся з тієї подорожі втомлений, але випростуваний, бадьорий, із жартівливими заввагами у зустрічі з кількома тисячами йому прихильних американських людей, які вітали його на летовищі під Вашінґтоном. На другий день вранці він відлетів із дружиною гелікоптером на триденний відпочинок до своєї літньої резиденції у Кемп Дейвіді, але безпосередньо перед відлетом вислухав ще півгодинного звідомлення свого дорадника у справах крайової безпеки Вілліяма Кларка про ситуацію на Близькому Сході. Він прийняв із вдоволенням до відома, що однаково Ізраїль, як Сирія погодилися на перемир'я, — що речник ізраїльського прем'єра Беґіна запевнив публічно, що Ізраїль не прагне „ані одного цаля" ливанської території для себе та що згоду Сирії на перемир'я, потверджену негайним частинним відкликуванням її військ з Ливану, треба зрозуміти, як очевидну нехіть Советського Союзу доводити загострення ситуації на Близькому Сході до того ступеня, що може зродитись з неї третя світова війна.

Тому відпала ця найважча перешкода, яка могла перешкодити президентові Реґенові відлетіти бодай тільки на триденний відпочинок. Заслужений відпочинок після тих „маратонських" ділових нарад, конференцій, промов і церемонійних зустрічей та виступів, якими вщерть заповнилися тих десять днів першого виїзду Роналда Реґена до Европи. Він мав нелегке завдання розвіяти поширену в Европі його ворогами леґенду, наче він „паляч війни", який за своєї президентури прагне наслідувати методи ковбоїв, що їх грав, як фільмовий артист. Його місією було переконати своїх европейських союзників, що хоч Америка переживає економічну кризу, проте все ще достатчно сильна і промислово активна, що є найпершою у світі економічною потугою. Його місією було теж переконати маси західньоевропейських громадян, що він, як президент Америки, так само бажає собі світового миру, як і маршуючі з транспарантами й вигукуючі демагогічні гасла пацифістичні демонстранти.

Наради й зустрічі Реґена в Европі охоплювали найширший сеґмент політичних, економічних і стратегічних проблем. У Парижі він перебував на „вершинній конференції" із лідерами шістьох найбільших у світі економічно розвинених країн. Їхні лідери невдоволені високими відсотками від позичок, існуючими в Америці, бо це страшенно комплікує проблему торговельних і промислових кредитів, — вони стурбовані теж американським бюджетовим дефіцитом, який впливає на стан доляра на міжнародних ринках, — вони стурбовані суперництвом між Президентом і Конґресом у такій основній для держави справі, як державний бюджет. У всіх цих і пов'язаних з ними питаннях — Реґен покращав відносини Америки з її европейськими союзниками, Канадою і Японією. Може ще більшу трудність мав Реґен на „вершинній" конференції 16-ох членських країн Атлантійського бльоку (НАТО), де трудно зберегти тривкий баланс між оправданим страхом перед новим аґресивним походом Москви до Атлантику і вірою у спроможність переможно тому наступові протиставитися — з активною допомогою від Америки, при одночасній загальній нехоті збільшувати видатки на збройні цілі. І знову же тут Реґен був центральною особою, яка зуміла ще дужче зцементувати цей найбільший західній союзницький бльок. Чимало допоміг тут факт, що Реґен мав при своєму боці державного секретаря Александра Гейґа, який ще так недавно був головним командантом збройних сил НАТО і користувався у всіх західніх державних мужів і військовиків великою пошаною.

Західня Німеччина, як найближчий сусід советського бльоку з т. зв. Варшавського пакту, психологічно виправдана, що боїться війни. Заяви Реґена, що він не відкличе з Німеччини ні одного американського вояка і що боронитиме Европу, як власну країну, зустрілися з ентузіястичною апробатою. Ентузіястично вітали Реґена в Західньому Берліні, де він на прощання сказав „Авф Відерзеген", — ентузіястично вітали Реґена під час його появи на трибунах у парляментах Франції, Англії і Західньої Німеччини, ентузіястично вітали його сотні тисяч італійців, коли він їхав вулицями Риму на відвідини Папи Івана Павла II до Ватикану.

Роналд Реґен заслужив собі бодай на цей короткий відпочинок і не тільки всі американські громадяни, але всі люди доброї волі раді, що вернувся Президент, який має важкий уряд.

НАРКОТИК ГЕРОЇНА ВЖИВАЄТЬСЯ ТЕПЕР ЩЕ більше в Ню Йорку, ніж три роки тому, при чому вжиток цього, отруйного для здоров'я громади і людини, препарату зріс на 50 відсотків від 1978 року. За статистикою на кожних 40 мешканців міста є один наркоман. Владі все тяжче і тяжче з цим лихом боротися, хоч якраз із наркоманством прямопропорційно зростає злочинність у місті.

Володимир Душник

ЧИ МОЖЛИВА ЗЛУКА КАТОЛИЦЬКОЇ І АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКОВ?

Недавня успішна поїздка Папи Івана Павла II до англіканської Великобританії і його прийняття королевою Єлисаветою та водночас головою Англіканської Церкви, створили ряд здогадів, історично-релігійних розвідок, промов і статтей на тему поєднання цих двох Церков, що „роз'єдналися" понад 400 років тому. Під теперішню пору Вселенна Католицька Церква нараховує 580,913,000 вірних, а Англіканська Церква — всього біля 70,000 000 членів але тому, що обидві ці Церкви були колись однією Церквою, цебто Католицькою Церквою, завжди були все спроби в напрямі об'єднання.

Відвідини Папи Івана Павла II в Англії, його прийняття і гостинність Королеви Елисавети, яка має титул „Оборонця Віри Англіканської Церкви", Літургія Папи в Кантерберійській катедрі разом з Кантерберійським Архиєпископом — все це створює нову атмосферу і нові надії.

Цікаву статтю на тему зєднання цих обох Церков написав Лоренс Дейвид Мун, який недавно видав роман п. з. „Божий дурень", для підготови якого він перевів довші досліди у Ватикані, як теж в Англіканському Центрі в Лондоні. Він твердить, що таке з'єднання двох християнських Церков дуже можливе і побажане, тим більше, що від останнього Другого Вселенського Собору (1962-1965) чимало зроблено в справі християнського поєднання. Коли мова про англіканів, для них,— як пише автор,— великою перешкодою є „чини", цебто „тайни священства", практиковані в Католицькій Церкві. Згідно з інтерпретацією Риму, коли Англіканська Церква відділилася від Римо-Католицької Церкви всі англіканські священики відтяли себе від давньої традиції „апостольського наслідства", яка стосується до кладення рук на особу що її висвячують на священика. Саме це слово „апостольське"— неспримливе для англіканців — твердить автор.

Коли в XV сторіччі Папа видав декрет проти англійського короля Генріха VIII, пояснюючи це тим, що всі англіканські священики не мають „апостольського наслідства", на думку автора це є тим „каменем предкновення" і дальшою перешкодою на шляху до об'єднання обох Церков.

Щодо питання жінок-священиків, Ватикан також має застереження, хоч в Англіканській Церкві жінки вже є священиками. Рим втримує зв'язки і співпрацю з Православною Церквою, в якій, як відомо, священики можуть одружуватися і в 1967 році Ватикан рішив повикреслювати анатеми звернені в цьому аспекті проти Православної Церкви. Як відомо, англіканські священики, так як і православні, можуть одружуватися.

На думку автора, — Ватикан повинен піти на компроміс у цих двох принципових справах, що уможливило б з'єднання католиків з англіканами. Щодо подруж священиків, Л. Мун твердить, що за римських імператорів католицькі священики могли одружуватися.

Що таке „з'єднання" означало б для обох Церков? Вправді, католики залишаться католиками, і англікани — англіканами, але католицькі священики могли б відправляти Літургії в англіканських церквах, а англікани в католицьких церквах. Вони також могли б відправляти спільно Богослуження. З обох Церков вірні можуть приступати до св. Причастія у церквах своїх колишніх „релігійних противників", і т. п.

Л. Мун кінчить свою оригінальну розвідку твердженням, що Ватикан має ключ до з'єднання у своїх руках. Багато поступу зроблено самими відвідинами Папи Івана Павла II до Англії, що значно облегшить дальші кроки до об'єднання цих двох великих християнських Церков.

Михайло Кучер

Глухів

Із города із Глухова
Полки виступали
З заступами на лінію.
. . . .
Царю проклятий, лукавий,
Аспиде неситий!
Що ти зробив з козаками?
Болота засипав
Благородними костями ...
„Сон". Т.Г.Шевченко

Перший опис будови Петербургу Петром І залишив німець п.з. „Eingentliche Beschreibung der an der Spitze".

1703 року на будову міста на болотах пригнали москалів, татарів, калмиків, фінів, козаків ... Людей гнали пішки сотні кілометрів. Для них не було приміщень, їжі, води до пиття і зовсім бракувало знарядь до праці. Так що землю, щоб засипати болото, носили у мішках, або в подолах сорочок. При будові загинуло з непосильної праці, хворіб, голоду сто тисяч людей. Їх сюди в Петербурґ, гнали переважно з Глухова, або через Глухів.

Вперше Глухів згадується в Іпатіївському літописі під 1152 роком. За описом з 1654 року Глухів стояв на острові річки Усмань. Тоді глухів був фортецею. Місто облягав польський король Казімір 1663 року, але здобути не міг, хоч „викинув на місто сто тисяч бомб і ґранат".

Паломник Іван Лук'янів був у Глухові 1703 року і знайшов його кращим від Києва будовами і способом життя.

У першій половині XVIII сторіччя Глухів складався з фортеці (міста) і передмість Білополівки, Веригіна, Ісівки і Червоної Гірки. Місто (фортеця) мало чотири брами: Московську, Київську, Білопільську і Путивлівську. Після полтавської битви у місто наїхали царські чиновники з родинами і челяддю та влаштувались „надовго і розкішно". За пожежі 1748 року місто майже згоріло. Збереглися церкви Миколаївська, Вознесенська, Преображенська і тріюмфальна арка з 1785 року. Арку збудовано з приводу відвідин Глухова царицею Катериною.

Дня 4-го листопада 1708 року у місто приїхав Петро І. Тоді гетьманом вибрано І.Скоропадського. Петро І „використав обурення народу зрадою гетьмана Мазепи". О.Пушкін у „Полтаві" писав про це так:

Он перешел, он изменил,
К ногам он Карлу
положил
Бунчук покорний.
. . . .
Гремит анафема в
соборах
Мазепы лик терзает
кат.

У Глухів приїхали єпископи київський, чернігівський і переяславський та публічно викляли Мазепу. Зроблено „персону" (куклу, опудало) та кинуто катові. Кат причепив шнур і тягнув до шибениці. Наступного дня покарано смертю Чеченя і „решту зрадників".

У Глухові побудовано Малоросійську колеґію (1768-1782). Будинок мав три поверхи. Довжина головного корпусу 140 метрів. 1784 року Колеґія погоріла. Залишився тільки перший поверх.

У 40-их роках XIX сторіччя Глухів відвідав Шевченко. У „Щоденнику" записав таке (в перекладі): „Вулиці майже сухі і я пішов вештатися містом, шукаючи де стояла знаменита Малоросійська Колеґія і де стояв палац гетьмана Скоропадського. Де ж Колеґія — крови жадне чудище — тайна канцелярія? Де це все? І сліду не залишилось! Дивно! А все так недавно, так свіжо! Яких сто років промайнуло".

У Глухові виробляли гармати і церковні дзвони. Гармати були з міді. Глухівська гармата з 1692 року опинилась на території Центрального воєнноморського музею. Друга глухівська гармата стоїть у Чернігівському історичному музеї.

За Шевченком: "... москалики, що заздріли, то все очухрали".

У Глухові побудовано першу на території царської імперії музичну школу.

Олександер Домбровський

ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКО – ЖИДІВСЬКИХ ВЗАЄМОВІДНОСИН

I

На сторінках нашої преси, головно „Свободи", вже не раз заторкувано різні справи з домени українсько-жидівської проблематики. В цій статті, ретроспективним шляхом хочемо порушити проблему українсько-жидівської співпраці на відтинку академічного життя у З'єднаних Стейтах Америки.

У висліді Другої світової війни тисячі наших людей найшлися у Західній Европі, а звідтіля виеміґрували на нові місця поселень, перш за все до ЗСА. Серед поселенців з України вирізнялася на американському терені чимала група наших науковців, яка почала організуватися. В наслідок організаційних заходів постала між іншим Українська Вільна Академія Наук з головним осідком у Ню Йорку, де й почалася організована наукова діяльність. Між членами УВАН найшлося досить багато ідеалістів і ентузіястів наукової праці, зосередженої на полі українознавства, і кузня вільної української науки почала працювати „цілою парою". В аванґарді тих ентузіястів стояв незабутньої пам'яті Володимир Варлаамович Міяковський, директор Бібліотеки, Архіву й Музею Академії, який давав добрий приклад іншим, і для якого Академія була другою родиною. УВАН, як континуатор розгромленої червоною Москвою Української Академії Наук в Києві, розпочала гідно свою діяльність, роблячи „тут" те, чого „там" робити не можна. Тодішній президент Академії, Михайло Олексійович Ветухів, повів розумну наукову політику, відкидаючи зразу концепцію українського наукового ґетто та нав'язуючи контакти перш за все з американським науковим світом, а відтак з представниками наук окремих національних груп, а в тому й з речниками жидівського наукового світу в ЗСА.

Уже в початках п'ятдесятих років виникла ідея зорганізування при УВАН Комісії для вивчення історії українсько-жидівських взаємовідносин. Президент Академії, М. Ветухів, після довших консультаційних розмов з деякими активнішими членами, а в тому з Ярославом Чижом, Йосифом Ліхтеном і автором цих рядків, приступив до діла. Найшлася група зацікавлених людей у зорганізуванні згаданої Комісії як з українського, так і з жидівського боку. В управу Комісії увійшли: Ярослав Чиж — голова, жидівський науковець (філософія права) і заразом політик, Йосиф Ліхтен — містоголова й Олександер Домбровський — секретар. До речі буде сказати, що Я. Чиж був радше номінальним головою, а дійсним головою і пружиною цілої справи був М. Ветухів. На засідання Комісії приходили, звичайно, з української сторони: М. Ветухів, Ол. Домбровський, І. Замша, В. Міяковський, К. Паньківський, Ржепецький, Я. Чиж, Л. Чикаленко й інші. З жидівської сторони приходили: А. Берльштейн (Слов'янський Відділ Публічної Бібліотеки Ню Йорку, І. Ґольдман, Й. Ліхтен з дружиною, А. Марґолін, Ф. Фрідман (Колюмбійський університет) з дружиною, Шацкі й ще дехто. Дружина Й. Ліхтена, який був з Варшави, походила з Станислава, а дружина Ф. Фрідмана була зі Львова й студіювала у Львівському університеті між Першою й Другою світовою війнами, отже тим самим була моєю товаришкою з університетської лавки.

Зчасом витворилася досить гармонійна атмосфера спільних товариських відносин і можливо льояльного партнерства на засіданнях Комісії. Програму діяльности Комісії виповнювали доповіді про минуле українсько-жидівських взаємовідносин з нахилами до актуалізовання українсько-жидівської проблематики, згідно з постулятами тепрішньости та можливими користями для обох народів. Завданням діяльности Комісії було шукання системи так науково-дослідного, як і політичного аспекту українсько-жидівської проблематики, тобто від теоретичних концепцій до практичних висновків і дії в напрямі шукання спільного порозуміння та в дальшій — консеквенції можливих спільних шляхів співпраці там, де лише вона є можлива й корисна для обох сторін. Ми часто дискутували над наболілими проблемами, які стояли „каменем предкновення" на шляху взаємного порозуміння, з бажанням усунути все можливе, що є на перешкоді нашої співпраці. Йшлося іменно про те, щоби в загальному дружню атмосферу між українськими й жидівськими членами Комісії поширити на наші суспільства й раз на все зліквідувати той, здається, непрохідимий, етнопсихологічний Рубікон ресантиментів і взаємних обжаловувань між обома нашими народами. Ми були свідомі того, що ці завдання є нелегкі й що в процесі шукання спільного порозуміння й співпраці та поширювання їх на ціле суспільство треба діяти терпеливо, етап за етапом до остаточної цілі, бо психологія народних мас, а зокрема демагогічно-галасливої вулиці, має свої неписані закони. Ті закони випливають з імперативів почувань і пристрастей, захованих іноді на самому дні людських душ, де здорова логіка й критичний змисл не находять послуху.

Під час дискусії я часто висував дезидерат як до української, так і жидівської сторони писати на ті теми до української й жидівської преси, щоб таким чином уроблювати опінію наших суспільств та переломлювати льоди на шляху спільного порозуміння. Жидівські колеґи признавали мені рацію, але на практиці ніхто з них не брався писати на згадані теми до жидівської преси. А є про що писати! Можна (і треба!) представити в об'єктивному світлі валковану аж до знудження справу так званих „погромів в Україні" на широкому вахлярі східньоевропейського історизму — від доби Хмельниччини до часів Петлюри та згодом між двома світовими війнами включно з подіями Другої світової війни. Я все з притиском нагадував жидівським колеґам, що, передискутовуючи міт про „український антисемітизм", треба обов'язково перш за все подати дефініцію самого антисемітизму, чи пак антиюдаїзму як такого. Бо антисемітизм (правильно повинно бути — антиюдаїзм, бож не самі жиди є семітами. Зрештою араби, як семіти, є антисемітами у відношенні до жидів і віце верза!) — це нехіть до жидівства за його релігію, культуру й історично-етнічні властивості, чого між українцями немає.

(Продовження буде)

ДЕПАРТАМЕНТ СУДІВНИЦТВА ЗСА ОГОЛОСИВ у понеділок, 14-го червня, що він видає нові правила і напрямні щодо притриманих нелеґальних імігрантів з Гаїті до ЗСА, що їх у кількості приблизно 2,000 осіб вже цілий рік тримали замкненими в центрах для таких біженців під охороною, з метою відбити охоту іншим гаїтянам прибувати до Америки без відповідних паперів і поза встановленою процедурою для еміґрації з того острова в Караїбському морі. За новими правилами цих гаїтян, які мають родини тут чи інших спонзорів і про яких можна мати певність, що вони прибудуть на судове переслухання, коли їх для того Уряд покличе, відпустять з цих центрів для перетримування. Вони незабаром можуть бути на волі аж поки суд вирішить їхню справу, чи їх чекатиме депортація, чи поселення на постійно в цій країні. Уряд Реґена цим новим зарядженням повертається до попередніх практик в обличчі того, що американський суд візьме сторону гаїтян, а не Уряду, і дасть їм право поселитися тут, — як здогадуються знавці цих справ із засобів масової інформації.

Юліян Мовчан

ПОДОРОЖ ПО АФРИЦІ

II

Ми, білі, мешканці цієї частини Африки, кажемо так: ми, білі, хочемо жити так, як нам хочеться, жити згідно з нашими традиціями та звичаями, жити без втручання будь-кого в наше життя, так само даємо всі можливості іншим національним групам багатонаціональної держави жити так, як хоче жити та чи інша національна група. Ось це і буде в мініятюрі той „апартеїд", який люди в світі тлумачать зовсім інакше, і тому за який нас так багато лають у світі...

Хтось запитав провідника (можливо, напівжартома): — А як є справа з інтеґрацією? Чи була спроба „інтеґрувати" чорних з білими?

— Не було і не може бути, бо як це доводить яскравий приклад такої „інтеґрації" у вас, у Америці, крім ще більшого расового упередження і навіть расової ворожнечі, до нічого іншого це не може довести, — почули ми відповідь.

Коли 1977 року прем'єр-міністром став П. Б. Бота, він проголосив був 12 пунктів т. зв. „національної стратегії" — програму, яка, на його думку, „раз і назавжди" розв'яже расову проблему в Південній Африці. Ця програма не тільки предбачає взаємопошанування однієї національної групи іншою, але навіть відокремлення будь-якої національної групи в незалежну, самостійну державу. Користаючись з такого принципу, такі провінції, як Транскеї Венда та Бофутатсвана вже проголосили свою незалежність. Не виключено, що, можливо, також інші провінції забажають відокремитися. А щодо тих національностей, які з тих чи інших міркувань воліють залишитися в юнії, то їм забезпечується повна самоуправа в їхніх провінціях.

— Але чому в центральному уряді не видно жадного чорношкірого? — запитуємо.

— А тому, що оскільки чорного населення тут у п'ять разів більше ніж білого, — почули ми відповідь, — тому під час виборів до парляменту абсолютна більшість вибраних напевно була б чорношкіра і тому центральний уряд опинився б практично в руках негритянських політиків. А це значить, що нас, білих, могла б чекати така сама доля, як і теперішня доля наших білих братів у сусідньому Зимбабве.

— Яка саме? — запитую.

— А ось яка, — відповідає „африканець", — одночасно беручи до рук якусь газету. — Я читав у сьогоднішньому числі „Стар" (середа, 11-го листопада 1981 р.), що після недавнього нападу прем'єр-міністра Зимбабве проти білих громадян його країни, кожного місяця тікає звідтам 2,000 білих мешканців. При тому, тікають лише з тим що мають в руках, бо їм заборонено вивозити всякі цінності.

Правда, у вищезгаданій програмі „національної стратегії" передбачається, що якщо пощастить створити федерацію чи конфедерацію усіх провінцій, тоді і до центрального уряду можуть увійти на однакових правах з білими також негритянські представники. Коли це станеться — невідомо. Згідно з тим, що ми почули також від інших „африканців", багато африканських чорних провідників лівого напрямку про самостійність чи навіть федерацію і чути навіть не хочуть. Подібно до інших африканських країн, вони так само хочуть цілком і повністю „витурити" білих також з Південної Африки. Коли ми запитали одного „барбера" (звичайно, білого), якої думки він про це, він без надумування сказав:

— Цього ніколи не буде. Ми не Зимбабве, ні Кенія ані Конго. Оскільки наші батьки чи предки поселилися на цій землі не пізніше ніж негри, які тут тепер живуть, тому ми так само маємо повне право вважати цю країну нашою батьківщиною. Якщо ж вони намагатимуться силою відняти в нас це право, тоді вони будуть суворо покарані!.

А тим часом „шпацеруючи" чудовим пісковим пляжем у місті Дурбані, яке межує з Індійським океаном, несподівано біля величавого готелю Магачані над жіночою туалетою читаємо напис. „Вхід тільки для европейок". Трохи далі над подібним будинком для осіб чоловічої статі висить подібний напис: Тільки для европейців". (Очевидно, тут під словом „европейці" розуміється білих людей, бо не сумніваюся, що білих американців напевно пустили б до тієї „установи" без жадних труднощів).

Значить, думаю, расизм тут таки існує — в кожному випадку ще в тих місцях, куди, як у нас колись казали, „цісар пішки ходить"

Але не могли ми помітити расової дискримінації у знаменитому (2,000 ліжок) шпиталі Ґрот Шур в Кейп Товні, де д-р Бернард Християн 1968 року вперше в історії успішно виконав трансплантацію серця. (Правда, його пацієнт Люїз Вашканський через місяць таки мусів піти на „лоно Авраама"...). Але цей шпиталь для мене, як для лікаря, був цікавий ще одним, а саме: крім дієт, які лікарі приписують пацієнтам відповідно до їх недуг, у тому шпиталі застосовують також дієти відповідно до того чи іншого релігійного переконання пацієнта.

Біля найвищих водопадів світу

Залишаємо Південну Африку і з Йоганесбурґу прилітаємо до найвищих водопадів не тільки в Африці, але також у цілому світі. Це — водопади Вікторії, розміщені на самому „кінчику" західньої частини Зимбабве.

Цілих три години забрало аж поки ми обійшли і побачили цей, напевно, один з найкращих закутків екзотичної Африки. І цікаво, ніхто з нас не скаржився на втому після такого „шпацеру", включаючи навіть 90-ти річну міссіс Мері з Вірджінії. Бо як можна відчувати втому, коли з одного боку ви любуєтеся блиском і ніжним шумом спадаючої води, освіжуючі краплини якої час від часу „цілують" ваші обличчя, а з другого-вдихаєте аромат гірських квітів. Ну, і, до цього, ще чудове гірське повітря!

І так, вийшовши з т. зв. Дощового Лісу, ліворуч перед нашими очима, наче в калейдоскопі, у всій своїй маєстатичній красі появляються тут найбільш відомі водопади — Диявольський (або чортячий) — на жаль, не міг довідатися, чому його було так названо), Головний водопад, Підковоподібний, Веселковий і, нарешті, Східній водопади. Всі вони створилися в наслідок промивання ґрунту на протязі мільйонів років сильною течією ріки Замбезі, ширина якої тут доходить майже до двох кілометрів. Хоч ширина водопадів порівняно невелика, проте висота доходить до 250 стіп: (Для порівняння нагадаємо, що найбільша висота Ніяґарського водопаду має 165 стіп, а водопад Іґацу в Південній Африці — 200 стіп).

(Продовження буде)

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

„Соединеніє" та Keppi Оррес, студентка стейтового університету в Кенті, Огайо.

Засідання відкрив І. Хамуляк, який у своєму вступному слові підкреслив, що „ми є дві окремі групи одного народу, які можуть одна від одної багато в дечому навчитися". Українська громада на співпрацю поміж цими двома групами відгукнулася прихильно. „Ми маємо надію, — сказав промовець, — що у майбутньому ця співпраця розростеться та зміцніє". Вже тепер успіхи цієї співпраці перейшли всі найліпші сподівання — адже за такий короткий час, — менше ніж один рік часу, — маємо дуже позитивні наслідки.

Потім промовляв проф. П. Маґочий, який сказав, що його погляди на цю справу, які він висловив на двох попередніх зустрічах карпатських русинів й українців, що відбулися у листопаді минулого року у Піттсбурзі, Па., та згодом у травні у Ню Йорку, Н.Й., — не змінилися. Головна ціль таких зустрічів, — промовець вважає, — полягає в тому, щоб дати можливість цим групам краще запізнатися та заповнити прогалину, яка створилася на протязі останніх 50-ти років через брак комунікації поміж карпато-русинами й українцями. Кожна громада, — сказав д-р Маґочий, — мусить бути перевихована, а існуючі застереження поміж ними, що беруть свої початки з далекого минулого, переборені. Декотрі українці вважають карпато-русинів зрадниками, а русини, зі свого боку, переконані, що українці хотять абсорбувати їх в українському „котлі". Проте кожна з цих груп може багато дечого навчитися одна від одної. Так, для прикладу, русини можуть вчитися від українців, які досягли успіхів у витворенні і збереженні національної ідентичности, та довели, що націоналізм може сполягати на національній гордості. Деякі русини, а поміж ними і священики, ще не погодилися зі своєю русинською спадщиною та не прийняли такого підходу до неї.

Наші спільні вороги, москалі та мадяри, — сказав наступний промовець д-р Пап, — використовували у минулому роз'єднання та незгоди поміж русинами й українцями для своїх цілей. Тому у майбутньому ми мусимо зміцнити нашу співпрацю для спільного добра як однієї, так і другої громади.

Поміж молодими карпато-русинами спостерігається велике зацікалення своєю культурою, — розповідав присутнім Дж. Джумба. Він, наприклад, успішно зорганізував танцювальні групи з молодого покоління русинів у різних осередках в Америці, навіть таких віддалених, як Денвер, Колорадо. Молодь ця свідома свого походження. Вони свідомі того, що вони русини, а не росіяни, не українці чи словаки.

Наступний промовець д-р М. Куропась погодився з заключенням проф. Маґочого про існування у минулому численних непорозумінь поміж українцями та карпато-русинами. Проте, він уважає, що дискусії про минулі незгоди і непогодження треба залишити історикам, бо нам вони тепер користи не принесуть. Дружня співпраця поміж українською і карпато-русинською громадами може починатися у ділянці культури. Пересічна українська молодь, так як і молодь карпато-русинів, мало поінформовані одна про одну, і тому для нас тепер важливо дати нагоду молоді зблизитися і запізнатися.

С. Бринський додав до цього, що він не бачить проблем на шляху до зближення і співпраці поміж карпато-русинами й українцями, адже „ми є одні й ті самі люди".

У широкій і жвавій дискусії взяли участь всі учасники нарад, які висловлювалися позитивно про співпрацю між двома громадами та погодилися в тому, що настав час і потреба створити організацію всеамериканського маштабу для координування майбутніх зусиль налагоджування співпраці поміж карпато-русинською й українською громадами.

Після закінчення дискусії д-р Пап подякував всім учасникам засідання та запросив всіх на перекуску, яку він постарав.

ЗАКІНЧЕННЯ РОКУ У ШКОЛІ СУМ-А

Ню Йорк, Н.Й. — Формальне закінчення шкільного року в Школі українознавства Спілки Української Молоді Америки відбудеться тут в суботу, 19-го червня ц.р., з такою програмою: о год. 9-ій рано Служба Божа в церкві св. Юра з участю усіх школярів і учительського складу; роздача свідоцтв о год. 10-ій рано у великій залі Дому ОУВФронту при 136 Дурга авеню. Новий шкільний рік розпічнеться 11-го вересня.

КОНЦЕРТ УЧНІВ З. МАРКОВИЧ

Філядельфія, Па. — В суботу, 19-го червня ц.р., о год. 3-ій по полудні тут в залі музичної компанії Джейкоб при 1718 Честнат вулиці відбудеться концерт учнів і студентів проф. Зої Маркович. У програмі: сольо і на два піяно дуети, українських і світової слави клясичних композиторів. Вступ вільний.

Св.п. Стефан Грубець

Св.п. Стефан Грубець

20-го листопада 1981 року у місцевості Седл Брук, Н.Дж., відійшов у вічність на 67-му році багатого в добрі діла для ближніх, трудолюбивого життя, бл.п. Стефан Йосиф Грубець. Величаві похорони відбулися при великій участі сусідів, друзів, приятелів і знайомих та почесної чоти американської поліції, у вівторок, 25-го листопада, на місцевому цвинтарі Св. Марії в Седл Бруку, Н.Дж.

Спочилий належав до цієї породи українських людей, якому на серці було завжди добро народу, з якого він вийшов, Української Католицької Церкви, якої він все своє життя був вірним, прикладним і жертвенним членом та громади, серед якої йому довелось жити й працювати.

Народжений в Гантінґтоні, Індіяна, дволітнім хлопцем разом з батьками, що були еміґрантами з України, у 1916 році поселився в Седл Бруку. Під час Другої світової війни служив в американській армії, в артелерійському протилетунському корпусі та у заґонах військової поліції. По закінченні війни поступив на службу в американській поліції, дослужившись у 1949 році ранґи капітана, а в 1959 році звання команданта поліції. По відході на заслужену емеритуру в 1975 році дальше своє життя присвятив вихованню своїх дітей та громадським справам. Був прикладним і довголітнім членом української католицької парафії св. Миколая в Пассейку, Н.Дж., Ліґи Української Католицької Молоді, СУК „Провидіння", Українського Народного Союзу, міжнародної й стейтової Асоціяції поліційних старшин, Берґен повітової Асоціяції командантів поліції, нюджерзької Кримінальної клініки, Ротарі клюбу в Седл Бруку та багатьох українських й американських добродійних установ і організацій. Як громадянин ЗСА та укрінський патріот, ніколи не скупив свої заощаджені гроші на релігійні, громадські, культурно-освітні й добродійні цілі, серед яких УКПЦерква, Патріярший Фонд, СКВУ, УККА, УВУ, УКУ, УВАН, Гарвард, НТШ, Менор коледж СС Василіянок, українські католицькі школи й манастирі Отців і Сестер Василіянок, разом з багатьма іншими українськими й американськими добродійними установами, завжди стояли на першому місці.

Покійний залишив у глибокому смутку вдову Анну з дому Попович, дві сестри, Стеллу Качмарик в Седл Бруку і Марію Швець в Клифтоні, Н.Дж., двох синів, з яких д-р Роберт Грубець, жонатий з Оксаною, дочкою Анни й Сильвестра Петруняків в Трентоні, Н.Дж., є під сучасну пору головою Ліґи Української Католицької Молоді, а другий, Тома, студіює музики і є членом українських музичних ансамблів, дві дочки, Варвару Бичковську й Маріянну, активних членок Ліґи, та троє онуків.

Відійшла від нас українська людина з голубиним серцем і твердим характером, добрий муж і батько для своєї родини, громадянин-патріот, що вмів пов'язати льояльність супроти Америки, своєї прибраної країни, з любов'ю до своєї батьківщини — України й її солов'їної, рідної мови та її предківських звичаїв й обичаїв. Приклад, який неодному з-поміж нас слід було б наслідувати!

(юко)

Москва...

(Продовження зі стор. 1)

раїльські війська не штурмуватимуть Бейрут, бо це було б великою стратегічною помилкою і принесло б великі втрати в людях. Існує також можливість співпраці ізраїльтян з так званою християнською міліцією, яка шукає якогось конкретного опертя у боротьбі проти арабських екстремістів і ПВО.

Не зважаючи на триваючі воєнні дії, за кулісами ведуться пожвавлені дипломатичні розмови між представниками Єгипту й Ізраїля, а також між Вашінґтоном і Єрусалимом. Міністер закордонних справ Ізраїля Іцак Шамір заявив, що Єгипет передав урядові в Єрусалимі прохання ПВО для перемир'я, але воно може наступити тільки тоді, як лідери ПВО сповнять певні передумови. Рівночасно єгипетський уряд робить старання у Вашінґтоні, щоб президент Роналд Реґен вплинав на закінчення війни і спонукав Ізраїль до виведення військових частин з Ливану. Не виключається, кажуть поінформовані особи, що ця справа буде темою розмов між прем'єром Беґіном, який приїжджає з офіційною візитою до ЗСА, і президентом Реґеном та іншими членами Уряду.

ЛІДІЯ АРТИМІВ У ЛІНКОЛЬН ЦЕНТРІ

Ню Йорк, Н.Й. — Лідія Артимів, молода українська, славна вже піяністка-віртуоз, із контрактами в найближчому сезоні на понад 55 концертів у ЗСА і Европі, що її третю платівку найновішою технікою „диджитал" із композиціями Шопена випустила щойно англійська фірма в Лондоні „Чендос", виступить із чи не найкращим ансамблем солістів ЗСА, „Ґуарнері квартетом", в цю неділю, 20-го червня ц.р., о год. 8-ій вечора, в Лінкольн Центрі, в залі Таллі гол. Л. Артимів виконає із членами квартету композицію Дворжака: „Фортепіяновий квартет" ч. 2, в Ес-дур, тв. 87.

Квитки в ціні 9.50 дол. можна набути при касі Таллі голл.

Відзначили сорокріччя єпископства Митрополита Мстислава

Велика українська громада чекала цього дня — 16-го травня ц.р. — з нетерпеливістю. Це день, в якому згадали наше минуле і нашого Митрополита Мистислава, який трудиться на Христовому винограднику вже сорок років і веде нас, неначе Мойсей, до обіцяної землі.

З метою відзначення цієї 40-літньої річниці праці і заслуг та архиєрейської хіротонії і 84-річчя з дня народження улаштовано концерт, який відбувся у неділю 16-го травня, в 2-ій год. по полудні.

Програма концерту була скромна. Влаштовано її власними силами.

Відкрив свято голова церковного комітету Михайло Каркоць і покликав до переведення програми д-ра Ярра. Місцевий хор під проводом диригента інж. А. Гноєвого виконав кілька великодніх пісень.

Молитву провів прот. о. М.Куданович. Всі присутні відспівали многоліття достойному Ювілятові. Обід приготувало Сестрицтво.

Д-р Анатоль Лисий прочитав свій реферат, в якому дав повну картину життя і заслуг Блаженнішого Владики Митрополита Мстислава. Такий вичерпуючий життєпис заслуговує на надрукування, бо це не лише життєпис одного Владики, але це образ нас усіх, які чесно змагаємо до великої мети. Митрополит Мстислав доконав таких великих діл, що його ім'я історія впише нестертими буквами.

В основу нашого дальшого існування поклав Владика найкращі самоцвіти, які підказало йому віддане українському народові його серце.

Церква-Пам'ятник, Музей, бібліотека, Пантеон, Духовна Семінарія — це діла, вартість яких не забудеться. Владика дав нам прекрасний приклад, як треба боротися за волю народу, за збагачування рідної культури і за розбудову української церкви. Присутні щиро оплескували реферат д-ра Лисого.

Сольо на піяно Івана Коноплiва виконано з ерудицією. Припадав до серця слухачів виступ дітей Української Православної Школи під проводом Галина Павлюк. За добре виконання пісень заслужили собі призниння два хори дітей. А вкінці виступила Інструментальна група (дві мандоліни, одна балалайка і одна гітара) у складі: Василь Зубар, Федір Куприн, Володимир Коноплів, Микола Мороз.

Всім їм належиться подяка за добре виконання настроєвих пісень.

Дитячим виступом провадила Галина Павлюк. День 16-го травня залишиться надовго у пам'яті громади.

Василь Пакуляк

ПОПИС УЧНІВ УМІ

Ню Йорк, Н. Й. — В неділю, 20-го червня ц.р., о год. 3-ій по полудні, тут в Українському Інституті Америки, при 2 Схід 79-та вулиця (ріг 5-ої авеню), відбудеться попис учнів Українського Музичного Інституту, Відділ в Ню Йорку. Виступатимуть учні кляс: фортепіяну — Г. Мирошниченко-Кузьми, Л. Стругацького, К. Чічки-Андрієнко; скрипки — Р.Венке; ґітари — Ю.Фурди. Виступить також струнний ансамбль УМІ з Філядельфії під керівництвом А. Жилавої. Батьківський комітет при УМІ приготовляє буфет.

У ДВАДЦЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п. Проф., Д-р., Архітекта
ВОЛОДИМИРА СІЧИНСЬКОГО
буде відправлена
ПАНАХИДА в суботу,
26-го червня 1982 р., о год. 12-ій
в церкві св. Андрія, Бавнд Брук, Н.Дж.
Заупокійна Служба Божа
в четвер, 29-го липня 1982 р.,
о год. 8-ій ранку
в Катедрі Непорочного Зачаття
Філядельфія, Па.
Друзів і Знайомих прохаємо
про згадку в молитвах.
Дружина — МИХАЙЛИНА
Донька — ОКСАНА ШАНДОР з Родиною
син — ЯРОСЛАВ з Родиною

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ НАШОГО РОДИННОГО СМУТКУ
Й БОЛЮ — ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТИ
НАШОЇ ДРУЖИНИ, МАТЕРІ, ДОНЬКИ Й СЕСТРИ

бл. п.
БОГДАНИ
СИДОР-ЧАРТОРИЙСЬКОЇ
будуть відслужені
СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ
в понеділок, 21-го червня, 1982 Божого Року,
о год. 6:30 рано,
в церкві св. Юра в Ню Йорку
та в Люрді, Франція
Просимо зучасниться Молитвами враз з нами.
МИКОЛА — чоловік
ЄЛИСАВЕТА з чоловіком АНДРІЄМ,
СВЯТОСЛАВ та БОГДАН — діти
МАРІЯ — мати
ІРИНА з чоловіком та дітьми — сестра

Ділимося сумною вісткою з Рідню, Приятелями і Знайомими,
що ненадійно відійшов у Вічність на 60 році життя
бл. п.
ЯРЕМА КУРДИДИК
народжений в Україні

ПАРАСТАС — в середу, 16-го червня 1982 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Kubaska при 33 Harris Ave, Woonsocket, R. I.

ПОХОРОН — відбудеться у четвер, 17 червня 1982 р. о год. 10-ій рано з української католицької церкви св. Михаїла при 394 Blackstone St. Woonsocket, R. I. на місцевий цвинтар.

ЛІДІЯ ГЛАДКА, ІРИНА ДУБАС, ЕВГЕНІЯ РУБЧАК, ЮРІЙ РУБЧАК — кузини
Ближча і дальша родина та шкільні друзі.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Вічність Нашого Найдорожчого
бл. п.
ВОЛОДИМИРА САВЧАКА
відправляться
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в НЕДІЛЮ, 20-го червня 1982 р. год. 8:30 ранку
в церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА, Асторія, Н. Й.
(ріг 30 вул і 31 авеню)
в церкві ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ у Люрді.
Приятелів і Знайомих просимо в цей день про молитви
дружина — МИРОСЛАВА
доня — МАРТА зі сином АДРІЯНОМ

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ
УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ
(ОМУС)

щиро дякує усім Жертводавцям, які зложили свої грошеві датки на видання другого тому „Наш Театр" — замість квітів на могилу

бл. п. ІВАННИ КЛИМОВСЬКОЇ
"ЯЗИЧИНСЬКА"

По 50.00 дол. Ольга і Іван Федчишини, Василь Кострицький.

по 30.00 дол. Ярослав Климовський, Яків Полюга, Оксана і Ярослав Рудакевичі, Галина Шембель,

по 25.00 дол. Уляна і син Олег Коротько, Галина і Іван Костюки, Єлисавета і Володимир Чепелі, Мирося і Іван Гіль, Іванна Мазурок, Галина і Анатоль Рей, Рідна Школа - Філядельфія, Віра і Євген Левицькі, Софія і Іван Стерпаки, Теодора і Іван Кульчицькі, Юлія і Володимир Шашаровські, У.П.Церква св. Покрови - Філядельфія, Український Золотий Хрест ім. О.Ґенґало, Альбіна і Федір Луцишини, Слава Гнатів Марія і Михайло Соханівські,

по 20.00 дол. Микола Кульчицький, Володимира і Микола Кавка (Мамай), Олена і Роман Горбачевські, Софія і Іван Головка, Об'єднання Жінок - ОЖ ОЧСУ - Філядельфія, д-р Теодор Сенковський, Богдан Волощук, Володимир Балевич, Ірина й Петро Твердохліб, Ірена і д-р Теодозій Сеньківські, Стефанія і Іван Цьолко,

по 15.00 дол. Євгенія Онуферко, Зенон Михайлевський, Софія і Теодор Кулинець, Володимир Ткач,

по 10.00 дол. Мирослав Лисобей, Ірена Козак, Людмила і Зенон Чайківські, Марія Синейко, Марія і Микола Касіян, Ірена Ванчицька, Галя і Теодор Крочак, Софія і Любомир Лютий, Богдан Стефанишин, Мирослав Солтис, Марія і Петро Длябога, Петро Станько, Михайло Ковальчин, Роман [illegible]. Микола Ящук, Володимир Масюк, Ярослав Бобинський, Орися і Петро Гевка, Євгенія Костюк, Марія Степова-Карп'як, Анастазія Харченко, Анна і Микола Стібицький, Сильвестр Петруник, Володимир Василенко, Емілія Чюк, Людмила і Василь Сердюки, Тетяна і Роман Левицькі, Богдан Козак, Марія і Володимир Барагури, Катерина Куряча, Теодозія Брикович, Іванна Кононів.

по 5.00 дол. Анастазія Жилава, Христина Озарків, Марія і Теодор Угорчак, Розалія Соляр, Іван Ценко, Ніна і Зенон Кашинські, Бетті і Антоні Санторо.

УПРАВА

Association of Ukrainian Theatre Artist
2102 Poplar Street, Philadelphia, Pa 19130

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого
Дорогого
і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п.
ВАСИЛЯ
КУЗЬМИ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 19-го червня 1982 р., о год. 8:00 ранку
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина — НАДІЯ
з ДІТЬМИ та ВНУКАМИ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 26 травня 1982 р. відійшов у Вічність на 84-му році життя Наш Найдорожчий Муж, Батько, Дідо, Брат, Тесть і Вуйко

бл. п.
Д-р ОСИП ЕМІЛІЯН
МЕТЕЛЛЯ
суддя і нотар на рідних землях

ПОХОРОН відбувся 29-го травня 1982 р. у Вінніпеґу, Канаді.

Горем опечалені:
дружина — МАРІЯ ОРИСЯ з дому ІСАЇВ
донька — ЛІДІЯ КРУЦЬКО з чоловіком ЗИНОВІЄМ
син — ЮРІЙ з дружиною МАРІЄЮ
внуки — БОГДАН І ХРИСТЯ КРУЦЬКО
ГАЛЯ, ЛИНДА, МАРТА, РОМКО і ВЛОДЗЬО МЕТЕЛЛЯ
брат — о. СТЕФАН МЕТЕЛЛЯ з родиною в Україні
сетрінки — ЛЕСЯ ЛЕВИЦЬКА, МАРІЯ ВЕНЖІВСЬКА-ЛЕВИЦЬКА з родиною
ОРЕСТ І ЛЮБОМИР КОЛТУНЮКИ з родинами в Денвер, Колорадо.

„Зорепад" мав вечір танків у Коговзі

Коговз, Н.Й. (Н.Н.) — Танцювальна група „Зорепад" у Трою під мистецьким керівництвом Роми-Прийми Богачевської поставила в Коговзі в неділю, 23-го травня, вечір танків з американською балетною школою в Ґілдерленді (Олбані).

Спершу 6 пар наймолодших наших танцюристок і танцюристів вивело гарно „Гуцулку". Ціла група „Зорепад" виконала казку „Івась і Гануся", укладу маестра Роми-Прийми Богачевської.Інсценізація цієї казки випала справді „казково". В нашій околиці вже давно не бачили такої мистецької точки, що захопила всіх. Багато причинилися до відповідних декорацій сцени М.Коргун, д-р О.Якубович і С.Якубовська. Наймолодші виконали бравурно „Козачка, сестри Диньки і Роман Якубович „тріо". Дівчата у відповідних строях виконали закарпатський танок. 8 дівчат і 4 хлопці у лемківських одягах виконали лемківський танок. Вкінці ціла група „Зорепад" вивела неперевершено „Гопака". Надя Семчук акомпаньювала на акордеоні. Американська балетна школа наперемінy виводила клясичні танки. Замітні були „Вальс квітів" і „Серенада" муз. П. Чайковського.

Всі точки були виведені на високому мистецькому рівні та були нагороджувані довготривали оплесками. Найбільше оплескували наших найменших .

До успіху вечора причинилися: інж. М.Герець, адміністратор „Зорепаду", д-р Д.Якубович - костюми, Алла Герець - преса. Отець митрат В.Андрушків і М.Коцур подарували на виграші картини й інші мистецькі предмети.

У фіналі обі мистецькі групи вийшли на сцену серед гучних оплесків українських і американських гостей. Маестро Рома-Прийма Богачевська дістала дві гарні китиці квітів як вислів подяки за її невсипущу інструкторську працю продовж майже цілого року, бо кожного тижня вона відбувала проби танків у Трою. Трой має вже свою традицію школи українських танків, бо першу таку школу вів покійний маестро Василь Авраменко в 1929 році.

У Філядельфії створено Комітет для відзначення 40-річчя УПА

Філядельфія, Па. (М.Б.). — За ініціятивою Товариства колишніх вояків УПА, Відділ у Філядельфії, тут, у середу, 12-го травня ц.р., відбулася нарада представників установ і організацій Філядельфії, в якій взяли участь 25 представників. На цій нараді створено Громадський ювілейний комітет для підготови відзначення 40-річчя Української Повстанської Армії.

Склад Громадського комітету: о.митрат Мирослав Харина, о.протоєрей Олексій Лімонченко, ред. Лев Шанковський, д-р Петро Мірчук — почесні члени комітету; Діловий комітет: Микола Бачара, голова (СУМ); Люба Сілецька (ОЖ ОЧСУ), Михайло Ковальчин (УПА), Михайло Березинський (ОКВ УПА), Іван Данківський (ОбВУА), Ярослав Палатайко (І УД УНА) - заступники; Михайло Майчук - секретар (ООЧСУ); Петро Длябога - фінансовий референт (УПА); д-р Богдан Романенчук (Осередок НТШ), д-р Роман Сухий (УЛТПА), Ярослава Кулін (АДУК), Мирослава Матла (Округа СУА), Сидір Новаківський (Карпатська Січ), д-р Богдан Сілецький (44-ий Відділ „Провидіння"), Юрій Наконечний (СУМ), Юрій Данилів (Пласт), Ігор Чижович (УСО „Тризуб"), Олександер Борецький (СУКІП), Ніля Павлюк (ЛПЗУІ), Андрій Кушнір (83-ій Відділ УНС), Роман Беднарський (УАВ), Михайло Грицковян (УПА), Іван Кнігницький (430-ий Відділ УНС), Іван Крих (Округа УНП), Роман Кнігницький (ТУСМ), Андрій Міджак (16-ий Відділ „Провидіння"), мґр Василь Колінко (Відділ УНС), Лев Галас (Відділ УНП), Володимир Риндич (Відділ УНП) - члени комітету.

Ювілейні святкування запляновано відбути у суботу, 9-го жовтня ц.р., у залі середньої школи Нортіст. при Котман й Алґон вул., з участю мистецьких одиниць Осередку СУМ з Торонто, Канада, під керівництвом мґра Василя Кардаша. Дату 9-го жовтня ц.р. Осередок СУМ ім. УПА в Філядельфії законтрактував вже давніше і запросив з концертом вищезгадані мистецькі одиниці з Торонто.

Д-р З. Городиський здобув докторат з історії

Ню Бразвик, Н.Дж. — 26-го травня ц.р. під час церемонії ґрадуації Ратґерського університетум наділено ступенем доктора філософії відомого політичного діяча д-ра Зенона Городиського.

Працюючи в центральній бібліотеці того ж університету, д-р Городиський матрикулювався на факультеті історії в 1968-69 році, у якому в 1971 році здобув ступінь магістра, а через два роки, після закінчення курсової програми склав докторські іспити. Темою дисертації він обрав мало досліджену проблему взаємовідношення Візантії та України-Руси в період династії Комненів (1081-1185). Дослідча робота, що зосереджувалась на візантійських та римських хроніках, мемуарах та інших історичних джерелах, як західньоевропейських, так і слов'янських, тривала шість років. Кінцевим результатом є об'ємиста та унікальна монографія, яка вичерпно представляє політичні, релігійні, культурні, економічні та мілітарні відносини Візантії та України-Руси.

Академічним керівником цієї дисертації та ментором докторських студій новопромованого доктора був проф. Пітер Караніс, один із найвидатніших сучасних візантологів. Оборона дисертації, в якій, крім її керівника, взяли участь також проф. Е.МекДонел, Дж. Гелд та І. Фізер, відбулася 26-го квітня.

Підсумовоючи наукову вартість цієї дисертації, проф. Караніс між іншим ствердив, що академічний успіх д-ра Городиського маркантний ще й тим, що здобуває його людина уже ненадто молода, яка поруч своїх родинних обов'язків, щоденної праці запалилася сильним бажанням вивчити історії своїх працурів.

Треба додати, що це вже другий докторат д-ра З.Городиського.

(фім)

Повідомлення СУА Округи Ню Джерзі

Союз Українок Америки, Округа Ню Джерзі, що є членом Федерації Жіночих Клюбів стейту Ню Джерзі був учасником 88-ої конвенції Федерацій в днях від 18-го до 20-го травня ц.р.

Округу репрезентували — делеґатка голова Округи Ірина Чайківська і її заступниця організаційна референтка Ольга Гнатейко. Поміж резолюціями, які схвалила конвенція, були теж резолюції попередніх каденцій, що їх потвердила Федерація, як важливі на 1982-83 роки. Між ними була резолюція із конвенції з травня 1977 року, яка предложила Окружна Управа Союзу Українок Америки (головою тоді була Ольга Гнатейко), в обороні людських прав, головно проти переслідування і в'язнення жінок за їх національні й релігійні переконання. Федерація дає повну підтримку Окрузі Ню Джерзі у праці для звільнення українських жінок-дисидентoк в УССР.

Великим успіхом втішалася виставка декоративних подушок, що на них примінені взори різних земель України. Виставку підготовив 86-ий Відділ СУА. На місці конвенції виставкою зайнялися членки Ліда Гайдучок і Володимира Васічко.

Ч.І.

РОЗКЛАД ТЕНІСОВИХ ЗМАГАНЬ НА СОЮЗІВЦІ

Тенісова ланка УСЦАК, що її очолює інж. Роман Ракочий, ст., узгіднила з Управою Союзівки дати цьогорічних тенісових змагань на цій оселі УНСоюзу, як слідує:

3, 4 і 5-го липня — УСЦАК—Схід
7 і 8-го серпня — Подвійні гри
3, 4, 5 і 6-го вересня — УСЦАК — крайові
18 і 19-го вересня — УНС 16 і 8
9 і 10-го жовтня — КЛК

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ВРУБЛЕВСЬКА, член УНС, Відд. 130-го Т-ва св. Володимира в Ню Йорку. Померла 18-го грудня 1981 року на 76-му році життя. Нар. 6-го серпня 1905 року в Польщі. Членом УНС стала в 1963 році. Залишила в смутку дочку Марію Савицьку і двох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі на Флашінгу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

МИХАЙЛО ВРУБЛЕВСЬКИЙ, член УНС, Відд. 130-го ім. св. Володимира в Ню Йорку, помер 13-го листопада 1981 року на 77-му році життя. Нар. 19-го листопада 1904 року в Польщі. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дочку Марію Савицьку і двох внуків. Похорон відбувся 16-го листопада, 1981 р. на цвинтарі на Флашінгу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ЄВГЕН БІШКО, член УНС, Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., помер 8-го січня 1982 року. Нар. в Ярославі Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Есю, доню Марусю Прибилу, сестру Марусю, братів Юліяна і Константина, трьох внуків, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 11-го січня 1982 року на цвинтарі Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

Д-р МИХАЙЛО М.ТИМКІВ, член УНС Відд. 240-го ім. Е.Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 1-го лютого 1982 року на 60-му році життя Нар. 1921 року в Україні. Членом УНС став в 1959 році. Залишив у смутку дружину Варвару, доньки Христину і Катерину, сина Івана, сестру Марію Грушкевич, братів Зенона і о. Лева. Похорон відбувся 5-го лютого 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

Мґр ІРИНА РУБИЧ, член УНС Відд. 39-го „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., померла 13-го січня 1982 року на 62-му році життя. Нар. 1920 року в Одесі, Україна. Членом УНС стала в 1958 році. Залишила в смутку мужа Михайла, дочку Рому Салик, матір Марію Заваликут, двох внуків, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 16-го січня 1982 року на цвинтарі Української св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ГРИГОРІЙ СЕНЕЦЬКИЙ, член УНС, Відд. 123-го ім. Св. Марії в Скрентоні, Па., помер 10-го лютого 1982 року на 73-му році життя. Нар. 10-го лютого 1909 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1928 року. Залишив у смутку дружину Анну, трьох братів і три сестри. Похорон відбувся 13-го лютого 1982 року на катедральному цвинтарі в Скрентоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
І.Голик, секр.

ВОЛОДИМИР СВІЧИНСЬКИЙ, член УНС, Відд. 239-го св. Юрія в Філядельфії, Па., помер 14-го січня 1982 року на 68-му році життя. Нар. в 1914 р. в Бартниках, пов. Томмач, Україна. Членом УНС став у 1951 році. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 18-го січня 1982 року на цвинтарі Св. Марії в Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ВОЛОДИМИР ОНУФРОВ, член УНС, Відд. 170-го, Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Сиrі, Н.Дж., помер 26-го січня 1982 року на 72-му році життя. Нар. 21-го квітня 1911 року в Україні. Членом УНС став в 1959 році. Залишив у смутку дружину Анну, двоє дітей і двох внуків. Похорон відбувся 30-го січня 1982 року на цвинтарі Св. Хреста в Норт Арлінгтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Білик!, секр.

МИРОСЛАВ ЛЄХІЦЬКИЙ, член УНС відд. 440-го ім. ген. Т.Чупринки в Торонто, помер 13-го грудня 1981 року на 64-му році життя. Нар. 1917 року в Низанкевичах, Україна. Членом УНС став в 1961 році. Залишив у смутку дружину Ярославу, дочку Марусю і сина Юрка, брата д-ра Павла Лєхіцького з родиною, кузина Михайла з родиною та дальшу родину. Похорон відбувся 17-го грудня 1981 року, на цвинтарі Парк Лови, в Торонто, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.